

Παναγιώτης Μαυροειδής, Μέλος ΠΣΟ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ελάχιστες ώρες πριν τη κάλπη και γεμίσαμε «δραματικά» ερωτήματα

- Θα πάρει η ΝΔ 33%;
- Θα βγει δεύτερος ο ΣΥΡΙΖΑ ή μήπως το ΠΑΣΟΚ;
- Τρίτο το ΚΚΕ ή η Ελληνική Λύση;
- Το γνωστό μήνυμα «είμαστε στο τσακ πριν το 3%. Θα μας ελεήσετε;», θα πιάσει τόπο και για ποιον από τους Νέα Αριστερά, ΜΕΡΑ25 κλπ;

Αλήθεια τώρα; Όχι στην αποπολιτικοποίηση!

- Ναι ή όχι στην ΕΕ του πολέμου, των μνημονίων, των ιδιωτικών πανεπιστημίων και τρένων, της ακρίβειας, του πνιγμού των προσφύγων;
- Απειθαρχία, ρήξη και έξοδος από την ΕΕ ή υποταγή και γενικόλογη φλυαρία «ενάντια στις συνέπειες των πολιτικών της ΕΕ»;
- Ναι ή όχι στο ΝΑΤΟ και το παλεμικό μακελειό που ετοιμάζει με ενεργό συμμετοχή της Ελλάδας;
- Ανατροπή της πολιτικής κυβερνήσεων και κεφαλαίου, μαζί και της συναίνεσης που προσφέρει η δήθεν αντιπολίτευση ή στο ίδιο έργο θεατές με Μητσοτάκη για πάντα ή με αναζήτηση ψοφοδεών σεναρίων «κεντροαριστεροδεξιών» κυβερνήσεων συνεργασίας ;
- Πολιτική καταδίκη της πολιτικής που αντιπροσωπεύει η κυβέρνηση της ΝΔ από θέσεις υπεράσπισης/βελτίωσης της θέσης της εργατικής τάξης, της φτωχομεσαίας εργατιάς, των συνταξιούχων και πλήγματος σε καπιταλιστική ιδιοκτησία και τα κέρδη της ή αναπαραγωγή της ίδιας πολιτικής στο όνομα της «επιχειρηματικότητας» και του «καλού επενδυτικού κλίματος», με άλλο «χαλίφη στη θέση του χαλίφη»;
- Καταδίκη του ΣΥΡΙΖΑ για την διαπόμπευση της έννοιας της αριστεράς (ως κυβέρνηση και αντιπολίτευση), απελευθέρωση ενός δυναμικού του προς μια αριστερή αντικαπιταλιστική πολιτική ή διεκδίκηση της «καλής κληρονομιάς» του όπως διεκδικεί η Νέα Αριστερά;
- Επαναστατική κομμουνιστική αριστερά που θα διεκδικεί την ανατροπή των πυλώνων της αστικής πολιτικής ή λογική αναχώματος της κοινωνικής διαμαρτυρίας και «υπεύθυνης στάσης» όπως έκανε το ΚΚΕ το 2015 με το δημοψήφισμα ή/και πρόσφατα με την άρνηση προβολής του στόχου για απαλλοτρίωση του «επενδυτή» και εθνικοποίηση των τρένων με εργατικό έλεγχο;

- Θα στήσουμε ξανά στα πόδια της την έννοια της αναπόφευκτης και αναγκαίας ρήξης ως το τέλος με την αστική και ευρωενωσιακή πολιτική ή θα αναπαραχθούν ξανά οι λεκτικές ακροβασίες του Μερα25 για «υπεύθυνη ανυπακοή» και «ρήξεις χωρίς ρήξη»;

- Ανατρεπτικό εργατικό κίνημα που παλεύει για κατακτήσεις με ανυπότακτους αγώνες ή υποταγή στον εργοδοτικό συνδικαλισμό ή/και τον συνδικαλισμό εργαλειακής αξιοποίησης της δυσαρέσκειας προς εκλογική χρήση;

Όλα αυτά και άλλα που λείπουν από εδώ, κάπου συνοψίζονται

Αριστερά που θα τιμάει το όνομά της στη βάση του σκοπού της, δηλαδή της διαρκούς μάχης με όρους επαναστατικής τακτικής και στρατηγικής, ανεξάρτητη από την αστική πολιτική

ή

αριστερά εγκλωβισμένη στο αστικό πλαίσιο και στην Προκρούστεια κλίνη της ΕΕ, υποταγμένη στα δόγματα του “ευρωπαϊσμού”, της «ανάπτυξης» που δήθεν περιέχει όλους και των παραμυθιών περί «εθνικών δικαίων» και «εδαφικής ακεραιότητας»;

Με αυτά τα πολιτικά ερωτήματα, αλλά και για την απάντησή τους από σκοπιά εργατική, αντικαπιταλιστική, αντιΕΕ και αντιμπεριαλιστική, πρέπει να σταθούμε μπροστά στην κάλπη των ευρωεκλογών.

Να ψηφιστεί και να ενισχυθεί η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία** από τον κόσμο της αριστερής πολιτικής αναζήτησης και των μαχητικών κοινωνικών αγώνων

Ψήφος με συνείδηση και ταυτόχρονα με απαίτηση. Ούτε για «ψυχικό», ούτε «αναγκαστικά».

Διότι αν η πολιτική των κυρίαρχων τάξεων είναι να επιβληθεί μια κοινωνική και πολιτική στάση «μειωμένων προσδοκιών και χαμηλών απαιτήσεων», ε! όχι, δεν θα το αποδεχτούμε!